

171

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 29 czerwca 1989 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie terytorialnego zasięgu działania rejonowych urzędów spraw wewnętrznych i podległych im jednostek.

Na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o urzędzie Ministra Spraw Wewnętrznych i zakresie działania podległych mu organów (Dz. U. Nr 38, poz. 172) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 grudnia 1985 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania rejonowych urzędów spraw wewnętrznych i podległych im jednostek (Monitor Polski Nr 48, poz. 313 i z 1987 r. Nr 38, poz. 337) wprowadza się następujące zmiany:

I. W załączniku nr 1:

- 1) w ust. 1 — w województwie stołecznym warszawskim — w pkt 5 wyrazy „dla dzielnicy Żoliborz oraz gminy Łomianki” zastępuje się wyrazami „dla dzielnicy Żoliborz, miasta Łomianki oraz gminy Łomianki”,
- 2) w ust. 10 — w województwie gdańskim — w pkt 2 wyrazy „miasta Kartuzy” zastępuje się wyrazami „miast: Kartuzy i Żukowo”,
- 3) w ust. 33 — w województwie przemyskim — w pkt 2 wyrazy „miast: Cieszanów i Lubaczów” zastępuje się wyrazami „miast: Cieszanów, Lubaczów i Oleszyce”,
- 4) w ust. 42 — w województwie tarnobrzeskim:
  - a) po pkt 1 dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:
    - „2) Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Nisku dla miast: Nisko, Rudnik i Ulanów oraz

gmin: Bojanów, Harasiuki, Jarocin, Jeżowe, Krzeszów, Nisko, Rudnik i Ulanów”,

- b) dotychczasowe pkt 2—6 oznacza się jako pkt 3—7,
- c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
  - „5) Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Stalowej Woli dla miasta Stalowa Wola oraz gmin: Pysznica, Radomyśl, Zaklików i Zaleszany”,
- d) w pkt 7 skreśla się wyrazy „i Zaleszany”, a po wyrazach „Majdan Królewski, Nowa Dęba” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”,
- 5) w ust. 47 — w województwie wrocławskim — pkt 6 otrzymuje brzmienie:
  - „6) Rejonowy Urząd Spraw Wewnętrznych w Środzie Śląskiej dla miasta Środa Śląska oraz gmin: Kostomłoty, Malczyce, Mietków, Miękinia i Środa Śląska”.

II. W załączniku nr 2 w ust. 8 — w województwie wrocławskim — pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) Dzielnicowy Urząd Spraw Wewnętrznych Wrocław-Fabryczna dla dzielnicy Fabryczna, miasta Kąty Wrocławskie i gminy Kąty Wrocławskie”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczak

172

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 30 czerwca 1989 r.

w sprawie oprocentowania kredytu refinansowego, granic oprocentowania kredytu udzielanego na niektóre cele oraz wysokości prowizji od kredytów udzielanych przez banki.

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 4, poz. 22) i art. 121 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Oprocentowanie kredytu refinansowego, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w ust. 2, wynosi 56% w stosunku rocznym.

2. Narodowy Bank Polski pobiera oprocentowanie:

- 1) w wysokości 22% od kredytu refinansowego udzielonego na finansowanie przedsięwzięć związanych z:
  - a) rozwojem rolnictwa i gospodarki żywnościowej, w tym handlu artykułami żywnościowymi i środkami do produkcji rolnej,
  - b) oszczędnością wykorzystania paliw i energii,

- c) budownictwem mieszkaniowym,
- d) ochroną środowiska naturalnego,

- 2) w wysokości 33% od kredytu refinansowego udzielonego na finansowanie przedsięwzięć związanych ze zwiększeniem zdolności eksportowej gospodarki.

§ 2. 1. Górna granica oprocentowania kredytu udzielonego na finansowanie przedsięwzięć określonych w § 1 ust. 2 wynosi w stosunku rocznym:

- 1) 31%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele określone w pkt 1,
- 2) 42%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele określone w pkt 2.

2. Górna granica oprocentowania kredytu udzielonego na finansowanie inwestycji centralnej wynosi:

- 1) 25%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele określone w § 1 ust. 2 pkt 1,

- 2) 36%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele określone w § 1 ust. 2 pkt 2,
- 3) 59%, jeżeli kredyt jest udzielany na cele nie wymienione w pkt 1 i 2.

3. W razie wyczerpania kredytu refinansowego w banku udzielającym kredytu na cele określone w § 1 ust. 2, oprocentowanie kredytu może być ustalone powyżej stopy procentowej określonej w ust. 1 i w ust. 2 pkt 1 i 2.

§ 3. 1. Prowizja pobierana przez banki od przyznaných kredytów nie może przekraczać 2%, a od kredytu przyznanego na finansowanie inwestycji centralnej — 1%.

2. Prowizja może być pobierana jednorazowo lub w ratach w zależności od uzgodnienia z kredytobiorcą.

3. Bankom przysługuje prowizja w wysokości 2% z tytułu przyznania podlegających ulgowemu oprocentowaniu lub umorzeniu kredytów, do których stosuje się przepis art. 121 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 4, poz. 21), udzielanych:

- 1) na cele budownictwa mieszkaniowego,
- 2) osobom prawnym i fizycznym na działalność w zakresie produkcji rolnej,
- 3) osobom fizycznym:
  - a) na zagospodarowanie,
  - b) dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci,
  - c) na zakup wózków i samochodów inwalidzkich.

4. Prowizja, o której mowa w ust. 3, nie obciąża kredytobiorców i podlega rozliczeniu na poczet podatku dochodowego banków.

§ 4. 1. Kwoty płaconych i pobieranych odsetek i prowizji podlegają zaokrągleniu do pełnych złotych.

2. Zaokrąglenie następuje w ten sposób, że końcówki w kwotach nie przekraczające 49 groszy pomija się, a końcówki przekraczające tę kwotę zaokrągla się w górę do 1 złotego.

§ 5. 1. Zarządzenie nie ma zastosowania do określonego odrębnymi przepisami oprocentowania kredytów w walutach obcych.

2. Zarządzenie nie narusza określonego odrębnymi przepisami oprocentowania kredytów, do których stosuje się art. 121 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe.

§ 6. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 4 marca 1989 r. w sprawie granic oprocentowania wkładów na rachunkach bankowych, kredytów i pożyczek oraz wysokości prowizji od kredytów udzielanych przez banki (Monitor Polski Nr 7, poz. 68), z wyjątkiem dotyczącym utrzymania w mocy § 4 ust. 3 i § 21 pkt 2 zarządzenia Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 29 grudnia 1988 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz oprocentowania środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 37, poz. 347), z tym że w załączniku nr 2 do tego zarządzenia lp. 2 skreśla się.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1989 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *Z. Pakuła*

173

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 lipca 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli.

1. Na podstawie § 2 uchwały nr 32 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1989 r. zmieniającej uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 6, poz. 58) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 9, poz. 46), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) uchwałą nr 126 Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1981 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 17, poz. 148),
- 2) uchwałą nr 113 Rady Ministrów z dnia 5 września 1983 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 31, poz. 169),

- 3) uchwałą nr 32 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1989 r. zmieniającą uchwałę w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 6, poz. 58)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst uchwały nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 10 uchwały nr 41 Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1976 r. w sprawie uroczystych form rejestracji stanu cywilnego obywateli (Monitor Polski Nr 9, poz. 46) w brzmieniu:

„§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1976 r.”,

- 2) § 2 uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 3 lipca